

Aaremaal, stemmer overens med Althingets egen Indstilling i allerunderdanigst Betænkning af 14de August 1857.

Hvad de Indstillingspunkter i Kommissionens Betænkning angaaer, som ikke findes optagne i nærværende Lovudkast, vil der efter den Ordning af Forholdet, som her er foreslaaet, ikke være Anledning til nærmere at gaae ind paa samme. Smidlertid er der dog et Punkt, som man ikke har villet undlade noget nærmere at berøre, nemlig Sagen om den islandse Understøttelsesfond eller den islandse Kollekt, der overensstemmende med Althingets i Aaret 1861 udtalte. Dnise blev afgiven til Kommissionen og omhandles i sammes Indstilling Nr. 2. Det vil heraf sees, at alle Kommissionens Medlemmer vare enige i, at denne Fond bør overgives Island som dets særlige Eiendom til fri Naadighed. Med Hensyn til Fondens Størrelse formener Kommissionens Majoritet derhos, at det bør have sit Forblivende ved den Opgjørelse, der i sin Tid har fundet Sted, og hvorefter Fonden ved allerhøieste Resolution af 25de Juli 1844 blev bestemt til 28,165 Rd. 24 þ. En Minoritet i Kommissionen forlanger derimod en ny Opgjørelse før at udfinde Fondens rette Størrelse overensstemmende med de af Kongen bestemte Grundregler ved dens Oprettelse som et Depositum, idet den gaaer ud fra at Størrelsen af bemeldte Fond ved Udgangen af Aaret 1799 udgjorde 50,094 Rd. 85 þ. dansk Courant.

Regeringen slutter sig til den af Kommissionens Majoritet udtalte Anskuelse om denne Sag, hvilken Anskuelse stemmer med Regeringens tidligere Opfattelse, der navnlig er bleven Althinget meddeelt i allernaadigst Bekjendtgørelse af 27de Mai 1859, og skal man her indskrænke sig til at bemærke, at forsaavidt Paastanden om Fondens Restitution med sammes oprindelige Størrelse og Tilleg af Renter og Rentesrenter hovedsagelig er begrundet paa, at Beløbet maa betragtes som et Depositum, der ikke kunde angribes, saa fremgaaer det klart af kongelig Resolution af 29de Marts 1786, at Hensigten med Kapitalens Indsættelse i Statsgjældskaasen

ingenlunde var, at den skulde bevares for bestandig, men kun at Beløbet midlertidig skulde opbevares og forrentes, indtil der blev Brug for samme i det Diemed, hvori Kapitalen blev skjænket, nemlig til Understøttelse for de ved Jordsbranden Sladelidte, og at der saaledes Tid efter anden kunde disponeres over samme, efter som det behøvedes. Det er derfor formeentlig en Selvfølge, at de af Finantsskassen i det nævnte Diemed foreskudte Beløb maatte refunderes af Kollektpengene, og at dette ikke stete regelmæssig, skjønes ikke at kunne berettige til at nægte Refusionen ved den endelige Opgjørelse mellem Finantserne og Statsgjælden.

Med Hensyn til foranstaaende Udkast, der i Justitsministeriet er blevet udarbejdet paa Grundlag af Kommissionens Indstillinger og de mellem Finantsministeriet og Justitsministeriet førte Forhandlinger, bemærkes endnu følgende.

Man har formeent, at Sagen nu burde føres videre paa den Maade, at bemeldte Udkast først blev forelagt Althinget til Betænkning og dernæst den danske Rigsdag til Beslutning. Skjøndt Ordningen af denne Sag griber dybt ind i de islandse Forfatningsforhold overhovedet, maa det dog antees for rettest, forinden et Forslag til en Forfatningslov for Island udarbejdes og forelægges den islandse Repræsentation, først at komme paa det Reue med Mellemværendet mellem Island og Kongerigets Finantser, idet sidstnævnte Anliggende nødvendigvis ogsaa maa forhandles med den danske Rigsdag, hvis Beslutning maa erhverves med Hensyn til det Bidrag, der af Kongerigets Finantser maatte blive ydet til Island, efterat Udsøndringen af dets Finantser har funden Sted, ligesom der ogsaa udfordres en Beslutning af Rigsdagen til at afstaae den Bevillingsmyndighed i de islandse finantfielle Sager, hvoraf den hidtil har været i Besiddelse. Først efterat disse Spørgsmaal ere afgjorte, vil Planen til en forandret Organisation af Islands Bestyrelse kunne udkastes, idet der herved selvfølgelig maa tages Hensyn til, hvilke Midler man kan gjøre Regning paa at raade over.